

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

DE SCHEIDS RECHTER

Accountants/Adviseurs B.V.

De specialist op het gebied van:

- Loon- en salarisadministraties
- Financiële administraties via samenwerking met Twinfield en ExactOnline
- Inscannen facturen via samenwerking met Basecone
- Jaarrekeningen
- Fiscale aangiften
- Financieel en fiscaal advies

Voor meer info kunt u terecht bij Henk van Bekkum

ANB, Ondernemend voor ondernemers!

Beemdstraat 50, 5652 AB EINDHOVEN

088 – 25 55 603

email@anb.nl

www.anb.nl

ANB_BV

ANB

Kan het een tandje minder?

Life is too short to eat only bread. Het zal jou of u wellicht worst wezen. Eén van de bekendste Nederlandse (vlees)merken gooit het ook al over een Engelse boeg. Waarom die verengelsing in onze maatschappij? ‘Zelfs’ in supermarkten word je geregeld in het anglicaans aangesproken. Mogelijk of hopelijk voor korte duur, want het mannelijk en vrouwelijk personeel achter de kassa heeft blijkbaar tijd nodig om aan ‘onze’ taal te wennen. Ondertussen moeten wij ons als klant, in de winkel, maar bijvoorbeeld ook in restaurants, aanpassen. Het zal ook wel te maken hebben met het feit dat buitenlandse studenten een centje willen bijverdienen of omdat ons land te weinig ‘eigen’ personeel te bieden heeft, maar het mag wat mij betreft wel een tandje minder. En dat geldt ook voor het Engels elders in het dagelijks gebruik (zoals op het werk of in de ... media). Wij van de redactie proberen daar in ieder geval rekening mee te houden. Mochten er toch overbodige of onnodige Engels woorden worden gebruikt: laat het ons weten. Dank je (en dus niet thanks). Verder wensen we jullie welkom bij nummer 5 en veel leesplezier. En als je kopij voor het oktobernummer hebt, mail dan naar: redactie@svbrabantzuidoost.nl.

De hoofdredactie

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

Van de voorzitter

De kop is eraf. Na een periode met veelal oefenwedstrijden zijn de eerste officiële wedstrijden alweer gespeeld.

Ons (bestuurslid) Kylian Walthuis is tegenwoordig onderdeel van het TTBV en heeft zijn debuut gemaakt als vierde official in de Keuken Kampioen Divisie bij Jong PSV - Jong AZ. Een debuut om niet snel te vergeten met twee stakingen door rookbommen vanuit de struiken (door 'supporters' van Vitesse) en een sproeiinstallatie die in de extra tijd aan ging. Laat dit de start zijn van een mooie carrière voor hem.

Omdat het oude OP (Official Portaal) is vervangen door de Wedstrijdzaken app is het niet meer zo makkelijk om te zien wie waar fluit. Daarom hebben we op Instagram en Facebook wekelijks een post wie waar fluit. Diverse leden nemen hier al deel aan. Mocht je ook opgenomen willen worden, neem dan contact met ons op zodat we je toe kunnen voegen aan de appgroep die daar bij hoort.

Op dinsdag 2 september hebben we weer de seizoensopening gehad, verzorgd door ons lid en docent van de KNVB Nick Ooms. In een goed bezochte bijeenkomst heeft hij, zoals altijd, helder weergegeven wat de veranderingen zijn op spelregelgebied en ook nog enkele andere punten aangestipt.

Er zijn voor scheidsrechters, zoals de laatste jaren gebruikelijk, weer een aantal zaken waar rekening mee gehouden moet worden. Zo is in DugOut de technische richtlijn weer beschikbaar. Een presentatie van Jeroen Manschot en Clay Ruperti over de aanpassingen van de regels en wat verduidelijking. Het is belangrijk deze voor 30 september te volgen, omdat het bekijken hiervan punten oplevert in de promotie/degradatie.

In de periode van 20 oktober tot 16 november wordt weer de fitheidsmeting afgenomen. Hier kun je ook punten verdienen voor promotie/degradatie. We hebben bij de KNVB aangegeven dat wij die dit jaar weer kunnen organiseren, dus hopelijk kan die in Bladel plaatsvinden.

Scheidsrechters uit de groepen senioren G t/m I en jeugd D t/m G kunnen weer begeleiding aanvragen. Wil je promoveren dan is dit noodzakelijk! Aanmelden kan tot 30 september, hiervan hebben de desbetreffende scheidsrechters een mail ontvangen.

In de periode van 20 oktober tot 16 november zijn ook de spelregeltoetsen beschikbaar in DugOut. Ook deze tellen mee voor promotie/degradatie, vergeet dus niet deze te maken.

Achter de schermen zijn we weer bezig met een aantal zaken, waaronder het zaalvoetbaltoernooi in december en het technisch weekend in januari.

We willen binnenkort weer een poging doen voor onderhoud aan De Stip. Vorige keer kregen we geen respons van de leden. We hopen dat er dit keer wel een aantal leden komt helpen.

Ik wens iedereen weer een sportieve start van de competitie toe en wellicht tot ziens op en om de velden of bij een van onze bijeenkomsten!

Met sportieve groet, Jeroen Quinten

REDIE MAAKT INTERIEURS BETER

Alles begint met een goed idee. Wat het ook is, Redie Interieurs kan het bouwen. Wij vertalen uw visie naar een maakbaar interieur. Simpel als het kan, intelligent als het moet. Van unieke enkelvoudige projecten tot concepten en serieproducties. We zijn specialist in engineering, productie en montage. Creatief in de vertaling van routing, materiaal en techniek. Met een team van zeer ervaren branchespecialisten werken we vanuit ons ultramoderne machinepark in Oirschot aan het realiseren van interieurprojecten op maat.

REDIE INTERIEURS

Nick trapt af; het toepassen is aan ons

Als het nieuwe tv-seizoen van start is gegaan en het zoveelste culturele jaar op punt van beginnen staat, dan is Nick Ooms nooit ver weg. Zo ook dit jaar. Onlangs verzorgde de KNVB-docent en -scheidsrechter zijn traditionele uitlegavond in De Stip. Een uitleg van bestaande, gewijzigde of nieuwe spelregels. Veel clubgenoten lieten zich, al dan niet na een uurtje trainen, graag informeren. Foto's zijn gemaakt door Lennart Geertsen.

De wedstrijd waar ik was (98)

Of beter, de wedstrijden waar ik was. Namelijk twee wedstrijden in een weekend waarin ik als waarnemer op pad mocht. Op zaterdag leidde een fietstocht me over lanen en paden naar een lieflijk dorpje. De zondagsrust lag als een serene wolk over een vredige gemeenschap, en dat op zaterdag. Overigens, de fietstocht nam onderweg twee keer een bizarre wending, letterlijk in dit geval. Wegens onvoorziene wegopenbrekingen moest ik de hulp van de elektronische 'wijs-me-de-weg-dame' inroepen. Na enkele omwegen en zelfs omzwervingen kwam ik dan toch nog redelijk op tijd aan.

Aha, nu wist ik waar de lokale bevolking was, namelijk op het sportpark ter plekke. Dat pulde achter de hoofdtribune bijkans uit. Daar deed een DJ zijn uiterste best om met een mix van foute Hollandsche hits (voor de ouderen) en techno- en trancebeats (voor de jongeren) de sfeer tot het kookpunt op te zwepen. Maar eerst moest ik bij de ingang nog langs een cordon beveiligers, kreeg ik een bandje om mijn pols en ook nog twee consumptiebonnen.

De wedstrijd zelf? Ach, voor de thuisclub stond niets meer op het spel. De bezoekers moesten winnen om in ieder geval de nacompetitie te halen wilden zij zich handhaven. Onder een stralende zon en voor een dikke zevenhonderd toeschouwers ontspan zich een heerlijke zomeravondwedstrijd waarin werkelijk geen wanklank te bespeuren viel. De al wat oudere scheidsrechter, inclusief lang haar en een haarbandje, voelde precies aan hoe hij deze wedstrijd moest leiden. In ieder geval zonder kaarten, met een paar verbale vermaningen maar dat was het dan ook wel. Dat de bezoekers met 0-1 wonnen, was een logische eindstand. Aldus kon ik op mijn fietske op mijn gemakske de thuisreis aanvaarden. Met een blij en tevreden gevoel keek ik aldus uit naar de volgende dag, zondag, en zwijmelde ik alvast weg bij de gedachte aan een ongetwijfeld even leuke en sportieve wedstrijd als zaterdag.

Nou ja, het kan verkeren. De wedstrijd op zondag was een regelrechte degradatiekraker. De thuisclub moest winnen om het vege lijf te redden en

was dan nog altijd afhankelijk van de resultaten op de velden elders. De gasten hadden drie punten meer maar moesten eigenlijk ook winnen. Bij verlies zouden juist zij de klos zijn, wat bij een gelijkspel ook zo maar zou kunnen en zelfs bij winst was het afwachten wat de concurrentie had gedaan.

Pff. Wat een gezeur. Wat een onsportief gedrag van beide teams. Continu mekkeren om niks. Het arbitrale trio (gelukkig door de KNVB aangesteld) moest vol aan de bak om de verhitte gemoederen in toom te houden. En dat deden de scheidsrechter en zijn assistenten met verve. Dat het geen kaartloze wedstrijd zou worden, kondigde zich al snel na de aftrap aan. Spelers vlogen soms als pins op een kegelbaan tegen de vlakke, de eerste gele kaarten werden al snel en ook zeer terecht getrokken.

Na rust werd er jammer genoeg niet leuker op en zowat elk duel eindigde (of begon) met een overtreding. Halverwege de tweede helft stond de thuisclub met drie man minder op het veld en de bezoekers buiten die overtalsituatie perfect uit. Met drie punten stapten ze met blije gezichten van het veld. Om even later diep bedroefd zich te realiseren dat de zege niet tot directe handhaving had geleid. De concurrentie had namelijk ook gewonnen dus moest er worden aangetreden in de play off voor handhaving.

Een geluk bij een ongeluk was dat er buiten het veld gelukkig geen wanklank viel te bespeuren, noch te horen. Dus ook geen vuurwerk, dat was er trouwens al genoeg binnen de lijnen afgestoken. Aldus kon mijn rapport kort maar krachtig zijn: de wedstrijd met een zeer moeilijk karakter was weliswaar onsportief verlopen, maar negatieve randverschijnselen had ik niet waargenomen.

Hoe dan ook, twee ‘werelden van verschil’. Wat ook het mooie is, hoewel soms niet altijd het leuke, om als waarnemer wedstrijden te bezoeken.

Tekst: Jos Halmans

DRIE
ACCOUNTANTS
& ADVISEURS

Jaarrekening

- ✓ Administratie
- ✓ Boekhouding
- ✓ Scanboekhouden
- ✓ Inkomstenbelasting
- ✓ Vennootschapsbelasting
- ✓ Omzetbelasting

Jaarrekening

Fiscaal advies

- ✓ Herstructurering
- ✓ Financiële planning
- ✓ Keuze rechtsvorm
- ✓ Erfbelasting en schenkingbelasting
- ✓ Inbreng onderneming in BV

Fiscaal advies

Over ons

- ✓ Vaste prijzen
- ✓ Persoonlijke sfeer
- ✓ Uitgebreid netwerk
- ✓ Maatwerk
- ✓ Geen uurtje factuurtje

DRIE ACCOUNTANTS
& ADVISEURS

DRIE Accountants & Adviseurs

Nieuwstraat 77
5683 KB Best

Contact

Telefoon: 0499-748010
E-mail: info@drie-advies.nl

DRIE Accountants & Adviseurs in jouw regio

Eindhoven
Best
Son
Sint-Oedenrode
Nuenen

Oirschot
Oosterwijk
Middelbeers
Boxtel
Helmond

Vers gras tussen de regels over PSV

Zou Andy Wijzenbeek ook uitgegroeid zijn tot een Eindhovens hockeyfenomeen als hij zijn vader had gekend? We zullen het nooit weten: Emanuel, zeg maar 'Maan', Wijzenbeek werd in 1944 omgebracht in het vernietigingskamp Auschwitz. Zijn derde kind, Andy, werd negen dagen later geboren in het huis aan de Heezerweg in Eindhoven waar zijn vader werd opgehaald om afgevoerd te worden naar eerst Scheveningen en toen Westerbork.

Maan zou nooit meer thuiskomen en zo heeft Andy hem nooit zien voetballen. 'Aangestoken' door vriendjes stapte Wijzenbeek junior wel de hockeywereld in en hieraan zou hij tientallen jaren verbonden blijven. Tot voor kort wist hij zelfs niet dat zijn vader voetballer is geweest, onder meer twee jaar bij PSV. De nu 81-jarige Andy Wijzenbeek kwam er achter toen Joris Kaper contact met hem opnam. Hij was bezig met een onderzoek naar hoe PSV'ers de Tweede Wereldoorlog zijn doorgekomen. En dan doel ik op leden van de voetbaltak van de Eindhovense vereniging. Zoals wel meer clubs, zoals Ajax, had PSV in die tijd ook een honkbalafdeling.

Kapers studie bracht aan het licht dat er veel meer leden van PSV tijdens de Tweede Wereldoorlog en de strijd in Nederlands-Indië zijn omgekomen dan jarenlang, door de club zelf, werd aangenomen. Het waren er geen vier, maar zeventien. Eén van hen was 'zelfs' een SS'er en vijf waren van Joodse afkomst. Ook blijkt een plaquette met daarop namen van omgekomen PSV-leden al jaren spoorloos te zijn verdwenen. De club zou inmiddels bezig zijn met initiatieven om te kunnen herdenken en gedenken.

Maan Wijzenbeek hoort daar niet bij, hoewel voor de genoemde woning aan de Heezerweg een Stolperstein in de stoep is gelegd. Die liggen er voor huizen om Joden te herdenken die er hebben gewoond voordat ze door de Duitse oorlogsmachine werden vermoord. Andy's moeder was wel Joods. Zijn vader was tijdens de bezetting actief in het verzet en werd verraden door een Eindhovense arts. Zo staat het boek vol met interessante feitjes (één PSV'er is ooit minister geworden), maar ook pijnlijke constatering.

Kaper komt de 'eer' toe dat er, veel meer dan tot nu bekend was, te melden valt over het leed dat Eindhoven in het algemeen en veel PSV'ers in het bijzonder is toegebracht. Hoe de oorlog de samenleving in haar greep had en dat ook het voetbal er onder leed. Als er al gespeeld kon worden, dan was de kans groot dat spelers niet beschikbaar waren. Bijvoorbeeld, omdat ze moesten onderduiken, of omdat ze gemobiliseerd werden voor het Nederlandse leger, of opgeroepen voor de Arbeitseinsatz (waardoor overigens ook ...voetbalclub Tivoli werd gedupeerd). Een aantal leden trof een ernstiger lot: ze overleefden de oorlog niet. Of raakten familieleden of andere naasten kwijt, bijvoorbeeld door bombardementen op de stad, waaronder dat van december 1942.

Ook het Philips Sportpark, zoals het Philips Stadion toentertijd werd genoemd, ontsnapte niet aan de willekeur van de bezetter. Het stadion werd geregeld geconfisqueerd door 'de Duitsers' en op 27 februari 1944 vond er zelfs een razzia plaats. Nota bene tijdens een wedstrijd en dat was niet toevallig gekozen. Die dag speelden PSV en LONGA tegen elkaar. Beide ploegen waren toen de belangrijkste kandidaten voor het zuidelijk kampioenschap. Na de rust bleek het stadion te zijn omsingeld en werden uitgangen afgesloten en kwamen toeschouwers als ratten in de val te zitten. De razzia duurde tot in de avond, maar er zouden hooguit vier personen zijn opgepakt. Terreinknecht Nol Vermeulen kon daarna zijn lol op, maar niet heus: planten en bloemen werden vertrapt en hekken beschadigd. Dit hoofdstuk in Kapers boek is onder meer gebaseerd op een recent gesprek met Gerda Damen-Vermeulen, de dochter van de beheerder.

O ja, PSV greep dat seizoen naast de titel, door een nederlaag in de beslissingswedstrijd tegen de Tilburgse club op het veld van ... stadsgenoot Eindhoven.

PSV tijdens de Tweede Wereldoorlog/auteur: Joris Kaper/Uitgever: Uitgeversmaatschappij Walburg Pers/ISBN: 978-94-6456-509-6/Prijs: 24,99 euro.

Tekst: Hans Janssen

Voetbalgedachten gedicht

*“Het sportjaar negentienhonderd zestig en één
Was heel belangrijk voor menig een
(...) Want verbeeld je, wie had ooit kunnen dromen
Er waren zelfs vrouwelijke scheidsrechters gekomen*

*Voor al van de manlijke zijde waren veel bezwaren
Want als nu de vrouwen bij de voetbal ook al de scepter gaan zwaaien
Dan kunnen wij, zielen, wel duimen gaan draaien
Maar wij, stoere vrouwen, trokken ons er niets van aan
En zijn met het fluiten doorgedaan*

*(...)ondanks al die spiedende ogen
Ben je dan toch aan het fluiten getogen
(...)tenslotte hadden we toch voor scheidsrechter moeten leren
En niet hoe je het beste kon poseren
En toen je voor het laatst blies op je fluit
Hadden ze allemaal een lachende snuit
Niets dan lof werd ons toegezwaaid
En de mening der mannen was voorgoed omgedraaid*

*Je voelt het van je hoofd tot in de kuit
Want het valt niet mee met 22 van die kornuiten
Soms hoor je de jongens wel eens vreemde dingen zeggen
Maar daar heb je je maar bij neer te leggen*

*Thuis gekomen kijk je alweer meteen
Waar gaan we volgende week weer heen
En wij voeren ons ideaal met ons mee
De jeugd goed te leiden, moet ons lukken
Want daarvan kan de vereniging zijn vruchten plukken.”*

Delen van het gedicht dat Nel Rentenaar in 1961 schreef en voorlas op een bijeenkomst van vrouwelijke scheidsrechters in Noord-Holland. Om haar ervaringen te delen als prille arbiter. Citaten komen uit ‘De vrouwen van ‘61’, waarvan verderop in dit blad een recensie staat.

WE DRAGEN SCHEIDSRECHTERSVERENIGING BRABANT-ZUIDOOST EEN WARM HART TOE!

Met veel plezier ondersteunen wij de activiteiten van de scheidsrechtersvereniging. Want of je nu de regie hebt over de ICT binnen een bedrijf of de positie van de scheidsrechter in de voetbalsport wilt verbeteren, de beste resultaten bereik je door enthousiast samen te werken.

Simac Techniek NV

De Run 1101, 5503 LB Veldhoven T +31(0)40 258 29 44 **SIMAC.COM**

VAR-advies liep zelden slecht af

Ook in dit prille (Eredivisie)seizoen zijn er al omstreden VAR-momenten geweest. We zullen er waarschijnlijk nooit vanaf komen: de discussies over wel of geen doelpunt, strafschop of rode kaart nadat de VAR zich op de lijn van de scheidsrechter had gemeld.

In het afgelopen Eredivisie seizoen greep de VAR gemiddeld één keer per 2,9 wedstrijden in. Iets minder vaak dan in het seizoen 2023-'24. En zo ziet de KNVB het graag. De VAR moet zo terughoudend mogelijk zijn, meldde Raymond van Meenen, manager scheidsrechterszaken bij de KNVB.

“De VAR is een vangnet. Kun je binnen 25 seconden bewijs leveren dat de scheids fout zit, dan druk je op de knop. Moet je zelf de ene na de andere herhaling kijken en duurt het veel langer: dan niet”, zo verduidelijkte Van Meenen eerder deze zomer.

In de 306 Eredivisie duels van het vorige seizoen waren er 2502 VAR-interventies. Die leidden in 106 gevallen tot een ingreep. Daarvan leidde het VAR-advies 93 keer tot een juiste beslissing. Dertienmaal ging het alsnog fout.

Ook hebben zich dertien momenten voorgedaan waarop de VAR niet ingreep, maar dat wel had moeten doen. Was de VAR er niet geweest, dan zouden er volgens de KNVB 107 fouten zijn gemaakt. Denk aan cruciale strafschoppen, rode kaarten of doelpunten.

De voetbalbond maakte deze cijfers zelf openbaar, maar het werd niet bekend waar het alsnog fout is gegaan. We zullen er dus nooit achter komen of de ene of de andere club bevoordeeld zou zijn geweest.

De KNVB onthulde verder dat de registratie van buitenspel verbeterd wordt. Er worden twee extra camera's opgesteld om een beter zicht te creëren. Ook kunnen ze uitkomst bieden als het onzeker is of een bal net wel of net niet over de doellijn is geweest.

ACCOMMODATIE COVS “DE STIP”

Ideaal en rustig gelegen in de groene long van
Eindhoven

Bijzonder geschikt voor:

- * Sportieve ontmoetingen
- * Cursussen
- * Vergaderingen
- * Recepties
- * Lezingen
- * Binnen- en buitenrecreatie

Accommodatie

“DE STIP”

Genneper Parken Eindhoven

Voor afspraken:

destip@svbrabantzuidoost.nl

Van alles en nog wat

Stelling 1:

Clubscheidsrechters zouden ook bij andere clubs dan hun eigen club wedstrijden moeten fluiten. Dus op basis van een uitwisselingsprogramma.

Zou dat beter zijn dan nu, waar een clubscheidsrechter bijna elke twee weken hetzelfde elftal fluit van zijn club? Is het hoe dan ook haalbaar, zo'n uitwisseling van clubscheidsrechters?

(Wellicht zijn er al verenigingen die onderling clubscheidsrechters uitwisselen.)

Stelling 2:

Laat in wedstrijden tot de leeftijdsgroep O11 (of O13?) de spelers zelf bepalen of sprake is van een hoekschop of een doelschop, of wie een inworp mag nemen. Laat alleen in geval van twijfel of verschil van mening de scheidsrechter of spelleider bepalen wat het moet worden. Leer jonge spelers niet alleen de spelregels, maar leer ze ook op eerlijke wijze hun verantwoordelijkheid te nemen.

Stelling 3:

Laat scheidsrechters in hun SOIII-opleidingstraject eerst wedstrijden van O15, O17 teams leiden en gooi ze niet meteen bij de senioren (als ze daarvoor hebben gekozen) voor de leeuwen.

In genoemde leeftijdsgroepen leren ze hoe ze een wedstrijd moeten leiden, hoe ze het best kunnen communiceren. Daar leren ze ook beter hoe ze met weerstand kunnen omgaan en hoe ze zich verder kunnen ontwikkelen als scheidsrechter.

Want ja, dan ben je opeens scheidsrechter, en wat dan. Nou, bijvoorbeeld:

- Heb geen angst: kijk niet op tegen een wedstrijd maar zie uit naar een wedstrijd;
- Zorg dat je een aanspreekpunt hebt, bijvoorbeeld een coach of een oudere collega;
- Durf fouten te maken (en die ook toe te geven);
- Straal uit dat je plezier hebt in het leiden van een wedstrijd.

Ob Server

.....

De mol meldt zich weer in oktober

WILVO

think. make. organize. you win.

Melkweg 1
5571 SM Bergeijk
+31 (0)497 78 33 33
info@wilvo.nl

Annemarie, een van de eerste vrouwelijke scheidsrechters: ‘Echte pioniers’

Fluiten was leuk, maar zelf tegen de bal trappen sprak Annemarie Colombon-Bekkers toch meer aan. Zij was een van de eerste vrouwelijke scheidsrechters in onze regio. “Ik deed het met plezier en dat was onder meer te danken aan de COVS.”

Voor de arbitrale carrière van de geboren en getogen Eindhovense moeten we decennia teruggaan in de tijd. Vandaar dat ze er ook weinig actieve herinneringen aan heeft, ook omdat ze in de voetballerij veel meer heeft gedaan. Als speelster van Brabantia en gedurende vijftig jaar als vrijwilliger voor deze Eindhovense club.

Terug naar de tijd dat ze niet al speelster, maar als scheidsrechter in het veld stond. Terug naar de eerste helft van de jaren zeventig van de vorige eeuw. Annemarie: “Ik weet nog dat ik in die periode goed ben begeleid door de COVS. Er reisde altijd iemand mee en het ging me eigenlijk best

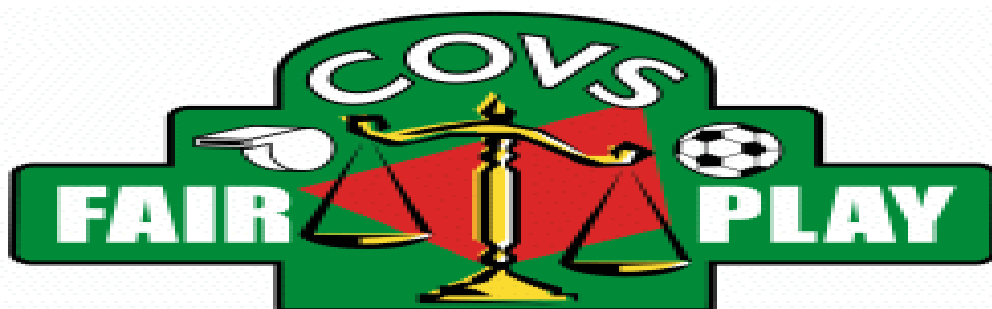
Eigen foto, Annemarie zit tweede van rechts.

makkelijk af”, blikt ze terug. Annemarie weet dat ze tegelijk met een handvol andere vrouwen de scheidsrechterscursus heeft gevolgd. “We waren toentertijd echte pioniers.” Het onderlinge contact is in de loop der jaren verwaterd, er zijn geen vriendschappen voor het leven uit ontstaan.

“Ik moet een jaar of veertien, vijftien zijn geweest toen ik met fluiten begon. Het leek me leuk om wedstrijden te leiden, met alleen jonge jongens. Voor duels van oudere spelers mochten we niet worden aangewezen. Officieel heb ik dan ook nooit een seniorenwedstrijd gefloten.” Dat ze scheidsrechter zou gaan worden, stond eigenlijk al in de sterren geschreven, zou je denken.

Haar uit Boxtel afkomstige vader, ons erelid en bondsridder Jan Bekkers, is ruim veertig jaar lang erg actief geweest in de scheidsrechterswereld. Hij floot in 1970 zijn laatste wedstrijd en zat in een aantal commissies en besturen, verzorgde cursussen en aanstellingen voor op het veld en in de zaal, onderhield contacten met de COVS en de KNVB en begeleidde scheidsrechters.

Annemarie: “Hij heeft heel veel betekend voor de COVS en is ook geregeld met mij meegegaan en dan gaf hij me tips.” Ze bezweert dat ze niet is *gepushed* door haar vader om ook de fluit ter hand te nemen. “Echt, dat was mijn eigen keus, hij liet me helemaal vrij.” Lang duurde haar scheidsrechterscarrière niet, ze bleek toch niet echt als arbiter in de wieg te zijn gelegd. Toch heeft ze zich over het algemeen, naar eigen zeggen, goed staande gehouden. In het zwart uiteraard, met COVS-embleem, een witte kraag, zwarte sokken en in een ... broekje. Waar elders nog werd gesteggeld over de kledingkeuze (broekje, rokje, broekrokje), vonden Annemarie en haar collega's het normaal dat ze, net als de mannen, een broekje aantrokken. “Daar was geen discussie over.”

“Ik denk dat ik een jaar of drie heb gefloten. Er zijn maar weinig wedstrijden die me zijn bijgebleven. Ja, ik heb ooit één keer een mannenwedstrijd gefloten, dat was een onderling partijtje van scheidsrechters. En verder is het één keer, bij een wedstrijd van jongens, enigszins uit de hand gelopen. Of, laat ik het anders zeggen: ik kreeg iedereen van het ene elftal over me heen toen ik naar de stip had gewezen. Uiteraard heb ik mijn beslissing niet teruggedraaid. In de rust vroeg mijn begeleider waarom ik een strafschoep had gegeven. Volgens mijn begeleider zag ik het verkeerd. Nou, in mijn ogen was er een overtreding gemaakt en dan moet je bij je besluit blijven.”

Annemarie wil ook best toegeven dat ze zich wel eens ongemakkelijk voelde wanneer junioren haar wat meewarig aankeken als ze het veld opkwam. “Wanneer je dan die jongens ziet denken of hoort mopperen van ‘o daar heb je een vrouw als scheidsrechter’, dan begin je toch met een paar punten achterstand. Dat werd op den duur vervelend en dat ging dan ten koste van de concentratie. Ook, omdat je regelmatig bepaalde opmerkingen kreeg. Andere vrouwen stonden wellicht beter hun mannetje, die konden er boven staan. Ik had er wat meer moeite mee. Ik ben geen geboren leider.”

Echt vervelend werd het (gelukkig) nooit. “Lastig was wel dat steeds voor ons vrouwen een aparte kleedkamer gezocht moest worden. Ik heb het dus enkele jaren geprobeerd, maar al met al beleefde ik er onvoldoende plezier aan.” Ze bezit geen tastbare herinneringen aan haar tijd als ‘fluitiste’, waarin ze overigens ook in de zaal actief is geweest. Die memorabilia zijn onder meer opgeruimd toen ze verhuisde naar Aalst-Waalre.

Wat ook meespeelde bij haar afscheid als scheidsrechter en wat veel zwaarder telde: Annemarie kon bij Brabantia lid worden van de vrouwen tak van deze club. Als voetbalster. En daar, als een van de 22 op het veld, lag toch meer haar hart. Ze gaat zelfs de geschiedenis in als speelster die als eerste ooit een doelpunt maakte voor de roodblauwen. Competitievoetbal voor vrouwen en meisjes werd in 1972 door de KNVB erkend. Brabantia was de eerste voetbalvereniging in Eindhoven waar ze terecht konden. Onder meer Best Vooruit en Braakhuizen gingen haar voor.

Annemarie over die start, eerder in een interview bij Omroep Brabant: “In het begin kwamen de mannen van 'D'n Brab' alleen maar kijken om ons uit

te lachen. We moesten maar terug naar het aanrecht. Maar dat werd snel anders, want we konden echt wel voetballen.” Toenmalige clubgenote Ineke Louwers voegde er nog wat aan toe: "Op bestuurlijk niveau werden we direct geaccepteerd. Ook werden meerdere speelsters gevraagd om leidster te worden van een pupillenteam. Daarnaast zorgden de vrouwen voor meer sfeer. Dat heeft tot meerdere huwelijken geleid."

Hoe gedroeg Annemarie zich op het veld tegen scheidsrechters? “Ik stelde me over het algemeen terughoudend op, ben nooit opvliegend geweest. Een scheidsrechter moet juist beschermd worden. Ik ben het zelf ooit geweest en dan weet je hoe moeilijk het voor een scheidsrechter kan zijn.”

De Eindhovense zou als speelster (“ik heb overal gestaan, ben begonnen in de spits, ging steeds verder naar achteren en ben geëindigd in de goal”) en daarna in diverse functies vijftig jaar verbonden blijven aan Brabantia. Ze was onder meer bestuurslid, bestierde de ledenadministratie en zat in de commissie die het gouden jubileum van de vrouwen tak, in 2023, voorbereidde. Tegelijk met dat 50-jarig bestaansfeest stopte Annemarie overigens als vrijwilliger. Ze blijft het voetbal nog wel volgen, maar het heilige vuur is nu niet meer dan een waakvlam. Toch vindt ze het belangrijk dat de aandacht voor het vrouwenvoetbal niet verflauwt. “Het Nederlands elftal krijgt veel publiciteit, maar ik vind dat het vrouwenvoetbal best wel meer mag worden gepromoot. En dan met name bij de verenigingen.”

Vrouwen tellen wel degelijk mee, wil ze graag meegeven. Dat heeft ze overigens ook in een andere hoedanigheid bewezen: als ‘typiste’ van de voorloper van dit blad en Arbitraal, begin jaren tachtig. Annemarie: “Nico Rensen was toen de hoofdredacteur. De redactie kreeg van verschillende kanten kopij binnen, die moest ik dan overtikken voordat het naar de drukkerij ging. Dat was leuk om te doen.”

Tekst: Hans Janssen

Annemarie Bekkers in actie tijdens een de weinige seniorenwedstrijden die ze leidde. Het gaat hier om een toernooi overigens (eigen foto's).

Wij helpen u aan 20% meer
omzet

www.customoreconsulting.nl

Info.customoreconsulting.nl

Maakt jouw bedrijf het verschil bij
jouw klanten?

Verskil maken, hoe dan? >

Contact opnemen >

Contactgegevens

Customore Consulting B.V.
Raakheuvel 6
5685 BP Best

Marco: 06 - 105 191 73

Matty: 06 - 105 160 21

info@customoreconsulting.nl

Zoals de oldies floten...

Uriah Duddley Rennie werd geboren op 23 oktober 1959 in Jamaica. Hij verhuisde op 6-jarige leeftijd naar Sheffield, South Yorkshire, Engeland. Rennie was de eerste zwarte scheidsrechter die in de Premier League floot en leidde tussen 1997 en 2008 meer dan driehonderd wedstrijden. Buiten het voetbal was hij onder meer magistraat in Sheffield.

De Jamaicaan begon in 1979 als scheidsrechter in lokale competities en was vervolgens actief in de Northern Premier League tot 1994, toen hij werd benoemd tot scheidsrechter van The Football League. Als eerste zwarte scheidsrechter in de Premier League kreeg hij zijn eerste aanstelling in de competitie op 13 augustus 1997 (Derby County - Wimbledon). Hij moest dat bijzondere treffen, de eerste competitiewedstrijd in Derby's nieuwe Pride Park Stadium, staken vanwege een defecte lichtmast. Hij floot vervolgens in 175 Premier Leaguwedstrijden.

Rennie werd in 2000 FIFA-scheidsrechter en sloot zich het jaar daarop aan bij het elitekorps van professionele scheidsrechters. Keith Hackett, toen voorzitter van de PGMOL (Professional Game Match Officials Board), beschreef hem als 'de fitste scheidsrechter die we ooit op nationaal en internationaal niveau hebben gezien.' Eind 2004 moest hij afscheid nemen van de FIFA-lijst, omdat hij de leeftijd van 45 jaar had bereikt. In 2007 was hij echter weer actief als scheidsrechter, zowel in het betaald voetbal als op lokaal niveau. Uiteindelijk ging Rennie in 2008 definitief met 'scheidsrechterspensioen'. Op lokaal niveau bleef hij betrokken bij de sport: in 2010 werd hij president van Hallam FC, toen de club haar 150-jarig bestaan vierde. Hij ontving een eredoctoraat van de Sheffield Hallam University als erkenning voor zijn maatschappelijke inzet in de stad.

Op de televisie verscheen Rennie als zichzelf in het BBC Two-drama Marvellous, uitgezonden in september 2014. In augustus 2015 was hij scheidsrechter in de ITV-spelshow Freeze Out. Rennie was getrouwd en had een dochter en een zoon. Behalve scheidsrechter was hij ook kickbokser en beoefende hij aikido. Daarin behaalde hij de zwarte band. Mede hierdoor en zeker ook dankzij zijn sportieve postuur ontdekten

protesterende spelers al snel dat hij zich zeer op zijn gemak voelde als hij zijn standpunt tijdens felle discussies op het veld verdedigde. In 2022 weigerde hij medewerking te verlenen aan de organisatoren van het WK voetbal van 2022 in Qatar vanwege het standpunt van het organiserende land over de LGBTQ+-gemeenschap.

In 2024 kreeg Rennie tijdens een vakantie in Turkije hevige rugpijn. De artsen ontdekten dat hij een inoperabele neurologische aandoening had, waardoor hij aan een rolstoel gebonden werd. Ze vonden een knobbeltje dat op zijn ruggengraat drukte, dus ze konden hem er niet aan opereren. Uiteindelijk raakte hij vanaf zijn middel verlamd. In april 2025 maakte Rennie bekend dat hij opnieuw moest leren lopen. Een maand later vierden honderden mensen zijn inauguratie als de nieuwe rector van de Sheffield Hallam Universiteit. Die functie kon hij helaas slechts kortstondig uitoefenen. Uriah Rennie overleed op 7 juni 2025 aan de gevolgen van kanker. Hij werd 65 jaar.

Tekst: Jos Halmans

Vijftig jaar een gezamenlijk clubblad (deel 11)

Al in augustus 1975 verschijnt het eerste nummer na de zomerstop van het ‘orgaan van en voor voetbalscheidsrechters’. De pauze is door de redactie gebruikt om terug te blikken op de achterliggende edities en ze heeft ‘daaruit konklusies getrokken’. Er komen veranderingen in werkwijze, aanpak en opzet van het clubblad. Eraan toevoegend dat ‘wij menen dat het de kwaliteit van ons orgaan ten goede zal komen.’

Het grootste probleem zit, zo stelt de redactie vast, in onze IDENTITEIT!!! Blijkbaar worden de redactie en de COVS vaak door elkaar gehaald. Post of geld dat voor de redactie is bedoeld, komt terecht bij de COVS (of andersom). Natuurlijk zijn er overeenkomsten: zij zijn allemaal voetbalscheidsrechter en werken graag met elkaar samen, alle actieve arbiters, de KNVB en de diverse scheidsrechterscommissies.

Maar de redactie wil graag benadrukken dat er sprake is van een ‘onafhankelijk orgaan’, dat aan geen enkele instantie is gebonden. Zo streeft ze er ook naar om het blad zichzelf te laten bedruipen. De onkosten probeert ze te dekken uit de advertentie-inkomsten, donaties en bijdragen. Met de uitleg hoopt ze dat ‘verwisselingen in de toekomst achterwege zullen blijven en wij onze eigen plaats krijgen.’

In het blad doet de COVS een oproep aan alle scheidsrechters ‘om hun vakantiemoetheid van zich af te schudden en de inmiddels vastgeroeste spieren tijdens een gezonde training weer soepel te maken.’ Individueel trainen is prima, maar: “Als we letten op recente konditietesten dan moeten toch steeds meer scheidsrechters zich bewust te zijn, dat een goede konditie er niet één twee drie is.”

Uiteraard ontbreken de verslagen van de diverse activiteiten niet, zoals van de jaarvergadering van de COVS Eindhoven. Hierin krijgt de toenmalige penningmeester ervan langs. We citeren: “De boeken waren door de vele korrekties niet duidelijk, er waren kleine foute boekingen gedaan en de boeken waren te laat bijgewerkt. Dit laatste had tot gevolg dat de kaskommissie eerst twee dagen voor de vergadering de kontrôle kon aanpakken. De kaskommissie stelde voor om de boeken van ’74-’75 geheel over te maken, daarna nogmaals een kontrôle door de kaskommissie. Wel wilde de kommissie erop wijzen dat er van fraude of grote tekorten geen sprake is.”

Verder een pleidooi voor jeugdvoetbalscheidsrechters om lid te worden van de COVS. Vanuit deze belangenorganisatie was tot nu toe ‘te weinig belangstelling’, maar twee bestuursleden, onder wie een jeugdscheidsrechter, gaan zich meer op deze groep richten. Om te onderstrepen dat het zinvol is om als jeugdvoetbalscheidsrechter lid te worden van de COVS, want hier ‘heb je de gelegenheden om te komen tot optimale resultaten in je hobby’:

- dit klubblad waar ook jouw mening verkondigd kan worden
- de voortreffelijke konditietraining
- de gespreksavonden
- de lezingen

Kritiek wordt er geuit op de redactie door Tini van Nassau in zijn bijdrage, waarin hij tekst en uitleg geeft over zijn besluit om te stoppen als scheidsrechter. “(...)tracht in uw blad zoveel mogelijk de werkelijke en belangrijke feiten waar het om gaat duidelijk naar voren te brengen.”

De COVS Valkenswaard blikte in zijn mededelingen terug op het ‘Nationale Kampioenschap der COVS’, dat die zomer plaatsvond in Breda en waar het al na de poulewedstrijden einde oefening was. “Wij lachten allemaal want we waren tenslotte eervol ten onder gegaan. Hieruit kon je merken wat een gezonde vereniging COVS Valkenswaard is. Het was in één woord gezellig.” Opvallend is een felicitatie aan het adres van ‘onze kollega jeugdscheidsrechter L. Roijmans uit Bladel voor doctoraal examen Economie.’ De redactie is vol lof: “Onze jonge kollega heeft hiermede nog

eens duidelijk aangetoond dat studie, sport en spel goed samen kunnen gaan. Onze collega is namelijk niet alleen actief als jeugdscheidsrechter, maar is tevens een graag gezien speler van Bladella 1 en bovendien nam hij het afgelopen jaar de training op zich van de Bladella A jeugd en nog met succes ook, want Bladella A1 en Bladella 2 werden kampioen.”

Tekst: Hans Janssen

van Voskuijlen & Koekkoek

NOTARISSEN • BLADEL

www.notarisblad.nl

Uw adviseurs op het gebied van:

Samenlevingsovereenkomsten

Onroerende zaken

Testamenten

Huwelijkse voorwaarden

Nalatenschappen

Ondernemingen

Sniederslaan 158 Bladel Tel. 0497-383030 e-mail: info@notarisblad.nl

Expertise in efficiënter produceren

YOUNG
CUTTINGTOOLS

VOLG ONS

WHATSAPP
+31-06-17714749

YOUNG CUTTINGTOOLS BV

Meerheide 100b
5521 DX Eersel
Postbus 60
5520 AB Eersel

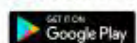
Tel. +31 (0)497-820213
Fax +31 (0)497-820214
info@youngcuttingtools.nl
www.youngcuttingtools.nl

Prijzen exclusief BTW, prijzen zijn geldig t/m 31-07-2024
onder voorbehoud van prijswijzigingen en drukfouten.

Sponsor onze club gratis!

Koop je wel eens bij één van de volgende webwinkels?

Ga dan voortaan eerst naar onze website en klik op de SponsorKliks banner.
Van elke aankoop via SponsorKliks bij een van de aangesloten winkels
gaat een percentage naar onze vereniging. Zonder dat het je iets extra's kost!
Een kleine moeite toch?

EREGALERIJ

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING **BRABANT-ZUIDOOST**

Erevoorzitter:

Christ van de Donk

Ereleden:

Anton Bogers

Henk van Bekkum

Wil van den Boorn

Rinus van den Heuvel

Jan van den Putte

Leden van Verdienste:

Peter Houdijk

Paul Janssen

Hans Moonen

Nico Rensen

Tjeu Steijvers

Cor Versmissen

Verenigingslid van het jaar 2024

Eric Warners

Zorgeloos genieten...

Schellekens & Vrenken
Accountants en Adviseurs

Hof 10 • 5571 CC • Bergeijk
Postbus 73 • 5570 AB • Bergeijk
T (0497) 55 56 55 • F (0497) 55 51 01
www.schellekens-vrenken.nl

Blick | marktonderzoek

Meer weten over Blick Marktonderzoek?

Kijk op www.blickmarktonderzoek.nl of
stuur een e-mail naar
h.houtepen@blickmarktonderzoek.nl of
bel ons via 06-52488961

Vers gras tussen de regels over vrouwen

Ze mogen uitkomen op het allerhoogste niveau, tussen hun collega's van het mannelijk geslacht. Binnen of langs de lijnen. Vrouwelijke scheidsrechters zijn allang geen bezienswaardigheid meer in het (inter)nationale voetbal. Gelukkig maar.

Weet je wel hoeveel kruim het heeft gekost voordat vrouwen in de voetballerij werden geaccepteerd en officieel toegestaan in ons land en ver daarbuiten? Jurryt van de Vooren zet deze strijd uiteen in 'De vrouwen van '61', met als ondertitel 'Hoe Alkmaarse vrouwen de voetbalwereld veranderden'. Hij doelt op Ineke Boom, Klaziena Laan en Nel Rentenaar. Op 11 juni 1961 stonden ze op het veld van een jeugdvoetbaltoernooi in Alkmaar en kwamen daar in actie om de spelertjes, die niet op de hoogte waren van hun komst, in goede banen te leiden. De plaatselijke afdeling van de KNVB had hen, op initiatief van de onvermoeibare administrateur Teun Bakker opgeleid. In het diepste geheim, want 'Zeist' mocht er niets van weten.

De bobo's (ook al bestond dat woord toen nog niet) die toentertijd de dienst uitmaakten, zaten helemaal niet te wachten op vrouwen in de voetballerij. Het was nota bene niet zomaar een Eindhovenenaar, die een onwrikbaar standpunt innam. Voetbal is een mannensport waar vrouwen niets te zoeken hebben. Zo dacht Toon Schröder er toen over. Als 16-jarige debuteerde hij in het eerste elftal van EVV, dat toen net was opgericht. Hij zou als speler én als bestuurslid een belangrijke rol gaan spelen voor de club in zijn geboorteplaats.

'Onze Toon' maakte zoveel indruk dat hij ook voorzitter werd van de KNVB-afdeling Noord-Brabant en als sectievoorzitter mocht toetreden tot het bondsbestuur om vervolgens tot voorzitter te worden benoemd. Hij had geen goed woord over voor Teun Bakker. Deze administrateur van de afdeling Noord-Holland was de grote man achter de entree van vrouwen in de nationale scheidsrechterswereld. Schröder vond het maar niks en hield vast aan het 'vrouwonvriendelijke' bondsreglement. Hij was bang dat mannen zouden afhaken, omdat zij geen vrouwen naast zich dulden.

Schröder was zelfs niet gevoelig voor het argument dat met de inbreng van vrouwen het ook toen heersende scheidsrechterstekort kon worden verminderd. Hij was ook blind voor het feit dat vrouwen en meisjes in die tijd weliswaar geen officieel lid konden zijn, maar dat ze als vrijwilligers en supporters een belangrijke rol vervulden binnen voetbal- en andere sportclubs. De Eindhovenenaar liet zich evenmin beïnvloeden door wat vrouwenbladen over vrouwenvoetbal schreven, als hij die al zou lezen.

In november 1962 moest hij alsnog een nederlaag slikken: met een enorme meerderheid van 66 stemmen vóór en zestien tegen werd vastgesteld dat vrouwelijke scheidsrechters waren toegestaan in wedstrijden voor spelers tot veertien jaar. Overigens zou het nog eens negen jaar duren voordat het vrouwenvoetbal in ons land doorbrak. Eind 1971 telde ons land 304 clubs met vrouwenteams, alleen in Noord-Brabant al 77. Pas eind vorig jaar kwam er een reglementswijziging waardoor een vrouwelijk profteam geen deel (meer) hoeft te zijn van een bestaande betaald-voetbalclub.

Het zal Schröder (die in 1976 in Breda overleed) altijd pijn hebben gedaan dat onder zijn bewind de opmars van de vrouw in de voetballerij werd ingezet. Het begon met drie vrouwen en die wereldprimeur heeft ertoe geleid dat ons land inmiddels duizend vrouwelijke scheidsrechters telt. Van de Vooren wist de drie pioniers op te sporen en dat niet alleen: in Alkmaar is een handgemaakt tenue gevonden, dat in 1961 werd gedragen door Klazien Laan tijdens haar debuut als voetbalscheidsrechter. Hieruit is het officiële tenue ontstaan van de eerste vrouwelijke scheidsrechters in het Nederlandse voetbal. Van de Vooren stuitte ook op de plakboeken uit die begintijd van haar en de twee andere vrouwen dus die hun nek durfden uit te steken.

De vrouwen van '61/Hoe Alkmaarse vrouwen de voetbalwereld veranderden/auteur: Jurryt van de Vooren/uitgeverij: Uitgeversmaatschappij Waalburg Pers/ISBN: 978-94-6456-569-0/prijs: 17,50 euro

Tekst: Hans Janssen

Vernieuwingen? Even geduld aub

Ambtelijke molens malen langzaam, maar die in de voetballerij ook. Hoe lang heeft het bij sommige wijzigingen niet geduurd voordat die doorgevoerd konden worden. Denk aan toernooiopzetten of al dan niet innovatieve spelregels. Over die nieuwigheidjes om wedstrijden – voor spelers, scheidsrechters, media en ander publiek prettiger te laten verlopen – gesproken: tijdens het onlangs gehouden Otten Innovation Cup werd weer eens flink geëxperimenteerd.

Het toernooi op de velden van De Herdgang, het trainingscomplex van PSV en de speellocatie van de Eindhovense beloften vrouwen, bestaat al 75 jaar. Dat wil niet zeggen dat de tijd er stil staat. Sterker nog, de organisatoren willen juist graag met de tijd mee, voorop lopen. Zo zag de VAR er in 2016 zelfs zijn levenslicht. “PSV staat voor innovatie”, zei algemeen directeur Marcel Brands tegen de Volkskrant. “We proberen samen [met de KNVB] een beetje voor de muziek uit te lopen.”

Ook tijdens de overigens door het Franse AS Monaco gewonnen jongste editie werden diverse nieuwigheden uitgetest. Zoals: vliegende wissels, tijdstraf na een gele kaart, 2x20 minuten effectieve speeltijd, selfpass en de dribbel-in in plaats van een ingooi.

Vooraf de vliegende wissel stond menigeen aan. Volgens Vincent Heilmann, trainer van PSV JO-19, kun je op zo’n moment bijvoorbeeld een hele goede cornernemer of een kopsterke speler die op de bank zit, inbrengen. Dat kan positief uitpakken, maar hij beseft ook dat door de vele wisselingen het spelbeeld chaotisch wordt. Het indribbelen werd door betrokkenen juist positiever beoordeeld: het spel wordt sneller en dynamischer en het levert meer kansen op. En daarmee wordt ook de amusementswaarde verhoogd.

Dat er eventuele veranderingen werden getest tijdens de ‘Otten Cup’, was geen toeval. Dat gebeurt er vaker en bovendien staat Eindhoven bekend als een vindingrijke stad. De KNVB deed zelf ook een duit in het zakje door de introductie van de refcam. Gijs de Jong (uit Oirschot) is positief over deze

vernieuwing, “Het zal de sport aantrekkelijker, sportiever en eerlijker maken”, aldus de secretaris-generaal van de voetbalbond verantwoordelijk voor innovatie bij de KNVB.

Het is vergelijkbaar met de bodycam die al door politieagenten, BOA's en boswachters worden gedragen. Bij het wereldkampioenschap voor clubteams, dat afgelopen zomer in Amerika plaatsvond, werd dit apparaat voor het eerst gebruikt. De scheidsrechters droegen een mini-camera naast hun oor en als de regisseur schakelde naar de beelden werd je als kijker als het ware de wedstrijd in gezogen. Je waande jezelf tussen de hoofdrolspelers, zo wordt uitgelegd op de site van de KNVB. "Het zijn geweldige beelden. Het voegt een hele nieuwe dimensie toe", zegt De Jong. "Voetbal als kijksport wordt hiermee aantrekkelijker, niet alleen voor de supporters thuis, maar ook in het stadion waar de beelden op een groot scherm kunnen worden getoond."

Maar dat niet alleen. De refcam zal naar verwachting ook een positief effect hebben op het gedrag van spelers. De Jong: "Door dit zichtbaar te maken, zal het gedrag van de spelers verbeteren en de sportiviteit toenemen. Daarnaast kunnen de beelden duidelijk maken dat de scheidsrechter een bepaalde situatie niet kon beoordelen. Dat kan je direct in het stadion laten zien, waardoor er meer begrip voor het arbitrale team ontstaat." En het mes snijdt aan nog een kant, want de beelden kunnen gebruikt worden als educatiemiddel. Voor scheidsrechters, spelers én trainers.

De ervaringen die tijdens de ‘Otten Cup’ werden opgedaan, zijn of worden nog besproken met IFAB, de onafhankelijke organisatie die waakt over de spelregels in het voetbal. Het is niet bekend wat dat heeft opgeleverd en hoe snel we echt iets gaan merken van eventuele veranderingen. Het is een kwestie van geduld. Vraag dat maar aan Marco van Basten. Hij was vanaf 2016 bij de FIFA (de wereldvoetbalbond) verantwoordelijk voor de technische ontwikkeling van het voetbal. Van Basten voelde zich er te vaak een roepende in de woestijn en had ook niet het geduld om medestanders te vinden, laat staan veranderingen door te laten voeren.

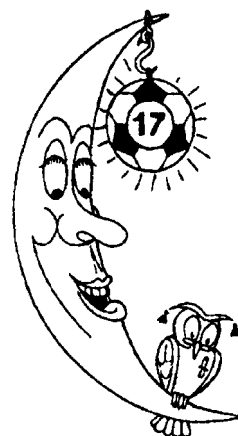
<https://www.youtube.com/watch?v=WUOK4e3ZW-g>

Tekst: Hans Janssen

De scheids op de wipkip

Arbitraal tekort. Onze Koninklijke Bond wil nog wel in het magazijn op zoek gaan naar een voorraad scheidsrechters. Wie zoekt zal vinden. Werven, zet de scheids in de spotlight met plezier in het vizier. Plezier de witte motor om het arbitrale wiel draaiende te houden. De bondshengel werpen in de kweekvijver van vers broedsel. De clubs hebben de kweekvisjes al uitgezet. Binnenhalen met een vierende werphengel. Reclamejongens zetten de spotlights op de scheids: “Word scheidsrechter.” Gebiedende wijs. Een inkijkje achter het fluitsignaal. Daar schuilt inderdaad een personage achter. Zou het tot een regen van aanmeldingen hebben geleid? Met een topper in beeld een vonk doen overslaan, de droom om Feyenoord - Ajax te mogen fluiten? De weg naar Rotjeknor kent vele wegen en lange files. Voor verreweg de meesten ligt de arbitrale top niet in de Kuip, het filmpje spreekt van zelfontwikkeling en groeien naar je eigen top. Daar ga je als consument toch van watertanden.

Werven is een kant van het verhaal, behouden is de volgende stap. Menig scheids haakt reeds snel af. Botsen de verwachtingen van de scheids tegen de harde werkelijkheid? Zoete spelerskoekjes worden niet gebakken. Wat frustreert er dat de scheids de fluit aan de wilgen hangt? Dragen de spelers te weinig bij aan de gelukstofjes in het brein. Het is immers niet iedere zondag, dat het bedankjes regent. Een dag niet gelachen is een dag niet geleefd, maar na een tumultueuze wedstrijd staat het huilen nader dan het lachen. Dan mag je als acteur voor de boer met kiespijn spelen. En als je dan ook nog een bestuurlijk volksgericht op je afgevuurd krijgt... Dat zorgt niet voor de aanmaak van de gelukstofjes. Onze Bond wil de scheids behouden. Opeens schiet er een regel van mijn favoriete club FC Eindhoven in mijn schors. *“We willen ze houwén, er is al zoveel naar de maan.”* Mijn vriendje, voormalig topscheids van Eindhoven en omstreken Bertje, Lo Bello, Wildenberg laat me weten dat de single is uitgevoerd door Theo de Vries met zijn Femmes Fatales. Geen wonder dat Theo naar de maan is. In het lied gaat het verder dat de Aalsterweg blijft
Lees verder op pagina 37.

SCHEIDSRECHTERS SCOREN BIJ:

FLUITEN

KLEDING

HORLOGES

VLAGGEN

HEADSETS

NOTITIEKAARTEN

SHOP HIER

KOMPASSTRAAT 34, 2901 AM CAPELLE A/D IJSSEL

INFO@REFSHOP.NL

WWW.REFSHOP.NL

085-0794020

Vervolg van pagina 35.

bestaan. Daar maken we dan van de scheids blijft bestaan.

Stoppen in naam van Koning Voetbal is ongewenst. In Zuid krijgen de piepkuikens een belegen scheids om de nieuwelingen een zachte landing te geven. Zodanig dat de kuikens leren vliegen onder zwaar weer. Zachte landing impliceert, dat de ondergrond dikwijls hard is. Het is niet de bedoeling dat het kuiken de vleugels breekt. Wederopstanding om de vleugels uit te slaan. De mythische song Phoenix van Wishbone Ash stijgt uit de as op: *“Bird raise your head from the ashes// Phoenix rise/Raise your head to the sky.”* Laat u vervoeren door de wervelende wedergeboorte met de ineengestrengelde gitaren in rode en goudkleurige verenpracht. De snavel als een blinkende fluit van goud.

Zachte landing, we willen niet dat de fluitvogel bezwijkt onder het spervuur van vijandelijkheden. De belegen scheids als broeders hoeder. Beschermende handen om de fluitvogel heen. Theatraal aan de haal. Landen maar.

De begeleiders, door onze Bond mentoren genoemd, zijn geen rapporteurs. De begeleider gaat minimaal driemaal in een seizoen de scheids bezoeken. Tevens is er idealiter geregeld contact met elkaar, zowel schriftelijk als telefonisch. Eveneens is het de bedoeling, dat de scheids om en om een verslag schrijft van zijn wedstrijdervaringen. Afspraken maken met de begeleider. Plezieren met formulieren. Er is ruimte om het met een A-4tje te doen. Er kan ook gebruik gemaakt worden van mentorformulieren. En het moderne toverwoord, zelfreflectie van de scheids. Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, welke wegen bewandelen in het theoretische arbitrale land? Grabbelen in de ton van afspraken, bevindingen en verbeterpunten.

Ambities, leerdoelen en actieplannen om van de scheidsen ware managementmannen te maken en passende mouwen voor de schaarse vrouwen. We lenen ook een paar woorden Engels: What, So What en Now What. Kapstokken om je aan op te hangen. Psychologie is een hoerenkut, alles past erin. Flexibele uitstraling en als een colporteur jezelf in de wedstrijd verkopen. Uw waar op de weegschaal. Past het jasje van de kleermaker? Bikkelen om je te ontwikkelen. Check de listen. Oei, ik groei. Pas op dat u het hoofd niet stoot. Komt er een einde aan de groei? Wat gebeurt er, na de klim, als de top bereikt is?

Iedere wedstrijd is een momentopname. De arbitrale prestatie gaat als een wipkip op en neer. Zelfreflectie, de slager die zijn eigen vlees keurt. Alleen het waarmerk ontbreekt. Dat is aan de begeleider. Check de list, de paspop voor scheids en begeleider.

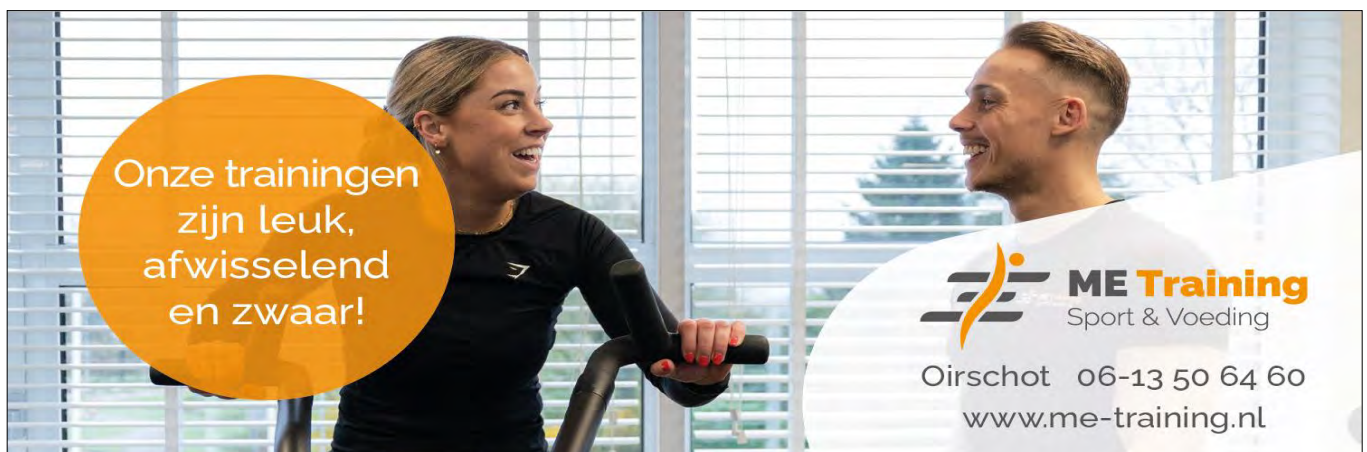
Het allerbelangrijkste van arbitrerende is het waarnemen van overtredingen en beoordelen van spelsituaties, zoals buitenspel. De VAR bevestigt hoe moeilijk waarnemen is. In zuiver waarnemen is geen ontwikkeling mogelijk. Wel adviezen: een goede conditie en het volgen van het spel om in een goede waarnemingspositie te komen. Tevens zijn de spelregels ontegenzeggelijk belangrijk. Ondergeschikt aan waarneming en spelregels is het leiderschap, wat met de afgrijselijke noemer management genoemd wordt. Management is communicatie, echter wordt gezien als een apart onderdeel van de begeleiding.

Met je fluit spelen is communicatie net als uitleg geven over beslissingen.

Vage bewoordingen over management: door uitstralingen acceptatie van beslissingen afdwingen. En als dit niet lukt, heb je dan de verkeerde uitstraling? Grabbel in de rekwisietendoos van de toneelschool. Zet het masker op en communiceer mede met gebarentaal van boosheid, ernst, vriendelijkheid, onschuld, kan het ook niet helpen, excuses, autoriteit. Verzin nog maar wat mogelijkheden. De toetssteen is dat wat werkt om alle kikkers in de kruiwagen te houden. Achteraf mag de begeleider de koe in de kont kijken en oordelen over wat hij ziet en of dit meer of minder bevalt. Daarmee doel ik niet op de koe. De maat nemen na de keuring van het eigen vlees. De uiteindelijke keurmeester is de begeleider. In het mentorschap de onderlinge samenspraak, wat bij de begeleiding, waarin de scheids voor de gek wordt gehouden niet het geval is, want het is rapportage en geen begeleiding. Contact na de wedstrijd is immers, tot ergernis van menig rapporteur, taboe. En mogelijk tot irritatie van menig scheids. Als je je eigen vlees niet keurt, dan weet je niet, hoe de rapporteur over je prestatie denkt.

Begeleiden (mentoren) om de prille scheids minder te doen lijden, waardoor hij niet verloren gaat. Samen communiceren over wedstrijdsituaties. Wat heb je gezien? Hoe heb je gereageerd? Hoe kijk je daarop terug? Wat doe je als een speler boos op je is? Kun je ook anders handelen dan je gedaan hebt? Het lsd-klontje (luisteren, samenvatten en doorvragen) als smeermiddel voor de vleugels van een circulaire arbitrale vlucht met een zachte landing. Een liefhebbende vader is geen zachte heelmeester. Hoe duurzaam op termijn? Botst de ambitieuze beginnening niet tegen de harde landingsbaan van de rapporteur?

Tekst: Jur Wijsman

Onze trainingen
zijn leuk,
afwisselend
en zwaar!

 ME Training
Sport & Voeding

Oirschot 06-13 50 64 60
www.me-training.nl

Scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost:

Kamer van Koophandel
Clubhuis De Stip

Nummer KVK: 40236533 Eindhoven
Genneper Parken, Bram Venemanlaan 5
5644 HV Eindhoven

Mailadres
Redactie-adres
Website

info@svbrabantzuidoost.nl
redactie@svbrabantzuidoost.nl
www.svbrabantzuidoost.nl

Dagelijks bestuur

Voorzitter

Jeroen Quinten
voorzitter@svbrabantzuidoost.nl

Secretaris

Daniël Jansen
secretaris@svbrabantzuidoost.nl

Penningmeester

Luuk Hendrix
penningmeester@svbrabantzuidoost.nl

Overige bestuursleden

Lennart Geertsen, Milan Meulen, Kylian
Walthuis en André Werrelmann

Commissies

Accommodatie De Stip

Henk van Bekkum, Pieter Elbersen en
Jeroen Quinten

Activiteiten

Lennart Geertsen, André Werrelmann

Begeleiding

Lennart Geertsen

Commercie

Luuk Hendrix en André Werrelmann

Pr en media

Henk van Bekkum, Anton Bogers, Hans
Janssen en Kylian Walthuis

Spelregels

Daniël Jansen, Nick Ooms en Joris
Heusschen

Sport en training

Lennart Geertsen, Luuk Hendrix, Hans
Moonen, Jeroen Quinten en Eric Warners

Tuchtzaken en molest

Daniël Jansen en Jeroen Quinten

Werving en behoud

Nick Ooms, Kylian Walthuis, Jeroen
Quinten

Jeroen Quinten

taxaties en aankoopbegeleiding

Taxatie nodig?

Aankoopadvies nodig?

Bel Jeroen Quinten voor het speciale
tarief voor scheidsrechters!

J.J.L.W. Quinten
06 - 47 24 20 99

info@jeroenquinten.nl
www.jeroenquinten.nl

Sportprijzen

van traditioneel tot origineel
van metaal tot glas

Mooie, traditionele bekers,
klein of heel groot,
sport-specifieke prijzen,
opvallende, afwijkende
of zeer fraai vorm-
gegeven trofeeën, maar
ook medailles. In diverse
materialen zoals glas,
metaal en kunststof.

Van Laarhoven
sportprijzen

Flight Forum 3512
5657 DW Eindhoven
Tel. (040) 251 91 71
info@drukkerijvanlaarhoven.nl
www.drukkerijvanlaarhoven.nl